

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/269/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413205996
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413205996.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom C. XX, XXX XX S., proti žalovanej: I. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX Q. I.,, adresa na doručovanie: M. XX, XXX XX O., v konaní o zaplatenie sumy 687,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/108/2013-58 zo dňa 15. januára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/108/2013-58 zo dňa 15. januára 2014 vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I., ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 519,25 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 41,50 Eur za obdobie od 23.06.2011 až do jej zaplatenia a zo sumy 477,75 Eur za obdobie od 07.07.2011 až do jej zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/108/2013-58 zo dňa 15. januára 2014 o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (po právoplatnom zastavení konania sčasti pre sumu 115,50 Eur) uložil žalovanej podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 519,25 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 41,50 Eur za obdobie od 23.06.2011 až do jej zaplatenia a zo sumy 477,75 Eur za obdobie od 07.07.2011 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň týmto rozsudkom podľa § 142 ods. 2 O.s.p. priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu pomernej časti trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 126,50 Eur a ďalších trov vo výške 13,12 Eur, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na obsah Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi účastníkmi dňa 13.01.2011, ako aj Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu zo dňa 13.01.2011, ktorej podpísanie bolo podmienkou poskytnutia požadovaných finančných prostriedkov. Uzavretie ďalšej zmluvy, (navonok prezentovanej ako samostatnej, nezávislej dohody), fakticky znamenalo navýšenie zisku žalobcu v súvislosti s poskytnutím úveru a obchádzanie ustanovení o povinnosti uviesť v zmluve o úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov. Všetky platby realizované

žalovanou v prospech žalobcu tak okresný súd započítal ako plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže zmluvu o poskytnutí domáceho servisu považoval za neplatnú.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Nesúhlasil so závermi okresného súdu, ktorý posúdil Zmluvu o poskytnutí domáceho servisu ako neplatnú. Táto predstavuje individuálnu zmluvu účastníkov vo vzťahu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 420110135, ktorú uzavreli dňa 13.01.2011. Predmetom tohto konania nebolo určenie platnosti alebo neplatnosti Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu, ale nárok vyplývajúci zo spomínanej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Určenie neplatnosti zmluvy mohlo byť iba predmetom osobitného konania. Uzavretie Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu nebolo podmienkou uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z Obchodných podmienok, ktoré tvoria súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že bola žalovaná povinná splácať úver priamo do rúk zástupcu žalobcu; splácanie bolo prípustné akýmkoľvek spôsobom, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi. Názor odvolateľa o samostatnej povahe Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu potvrdzuje aj obsah rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie p/0390/01/2012 zo dňa 06.11.2012. Obdobne sa k danej právnej otázke vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 13Co/31/2013 zo dňa 08.10.2013. Odvolateľ namietal postup okresného súdu, ktorý započítal platbu žalovanej vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu ako plnenie zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca tiež nesúhlasil so závermi okresného súdu, ktorý akcentoval fakt, že v prípade úverov bez podpísania zmluvy o domácom servise existuje dlhšia lehota na vyplatenie peňazí, čo motivuje klientov na pristupovanie aj k zmluvám o poskytnutí domáceho servisu. Dlhšia čakacia lehota je v spomínanom prípade daná potrebou skúmania bonity klienta.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 519,25 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 41,50 Eur za obdobie od 23.06.2011 až do jej zaplatenia a zo sumy 477,75 Eur za obdobie od 07.07.2011 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, odmietol podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. Následne preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Aby podané odvolanie vyvolalo zamýšľané právne následky, t.j. aby došlo k jeho vecnému prejednaniu odvolacím súdom, musí spĺňať všetky podmienky predpísané zákonom. Subjektívnou podmienkou prípustnosti odvolania je podanie odvolania osobou oprávnenou na jeho podanie.

K podaniu odvolania je procesne legitimovaný účastník konania (§ 201 veta prvá O.s.p.). Osobou oprávnenou na podanie odvolania nie je ten účastník, ktorý nebol rozhodnutím súdu prvého stupňa dotknutý na svojich právach. Osobou oprávnenou na podanie odvolania je na základe uvedeného ten, kto v konaní nebol aspoň čiastočne úspešný, bez ohľadu na to, či ide o neúspech vo veci samej alebo o neúspech v procesných otázkach. Právo na podanie odvolania prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma.

V danej veci okresný súd vyhovel žalobe v časti uplatneného nároku. Žalobcovi nemohla byť týmto rozhodnutím spôsobená žiadna ujma na jeho právach, práve naopak, okresný súd vyhovel dotknutým výrokom jeho návrhu. Z tohto hľadiska vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalobcu smerujúce proti výroku o čiastočnom vyhovení žalobe ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, preto ho podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. o d m i e t o l .

Krajský súd následne podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o rozhodnutie o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a v závislom výroku o trovách konania. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že základný program sporového konania je formulovaný petítom návrhu na začatie konania, ktorým žalobca požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

V posudzovanej veci bola zamietnutie žaloby sčasti bolo podrobne odôvodnené tým, že Zmluva o poskytnutí domáceho servisu v skutočnosti znamenala zvýšenie odmeny žalobcu v spojitosti s poskytnutím úveru žalovanej. K uvedenému záveru okresný súd dospel predovšetkým posúdením obsahu tejto zmluvy z hľadiska vymedzenia práv a povinností zmluvných strán, času uzavretia tejto zmluvy, ako aj na základe vyhodnotenia výpovede žalovanej a svedka Ing. O.. K uvedenému krajský súd osobitne zdôrazňuje, že spomínaná Zmluva o poskytnutí domáceho servisu bola uzavretá v rovnaký deň ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a jej predmetom bola „úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientov“. Domáci servis je v zmluve definovaný ako „poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 420110135 zo dňa 13.01.2011 uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania.“

Z obsahu vymedzenia práv a povinností Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu je zjavné, že jej predmet nemá charakter samostatného zmluvného dojednania, ale len definuje štandardné a bežné úkony súvisiace s evidovaním pohľadávky veriteľa. Samostatné zaradenie týchto úkonov do zmluvy a dokonca aj ich spoplatňovanie vytvára dojem, že dodávateľovi (žalobcovi) išlo v skutočnosti o zvýšenie vlastného zisku z poskytnutia úveru, nie o dodanie osobitnej služby nad rámec základných zmluvných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Preberanie splátok, či upozornenie na termín splátky nie sú úkonmi, ktoré by mohli mať charakter zvláštnej osobitne spoplatňovanej služby. V zmysle uvedeného považoval odvolací súd argumentáciu súdu prvého stupňa za logickú a konzistentnú; plnenia, ktoré podľa názoru žalobcu mali byť započítané na plnenie zo Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu sú plneniami súvisiacimi s poskytnutým úverom, preto ich bolo nutné zahrnúť do sumy, ktorú žalovaná splatila.

K odvolacej námietke žalobcu, že okresný súd nesprávne započítal platbu žalovanej 40,00 Eur duplicitne (táto mala byť zahrnutá v sume 128,25 Eur uhradenej v zmysle Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu), druhostupňový súd uvádza, že táto nebola opodstatnená. Ako bolo uvedené vyššie, je vždy na účastníkovi, ktorý uplatňuje v sporovom konaní nárok, aby tento hodnoverne tvrdil a preukázal sumárom

konzistentných dôkazov. Nebolo úlohou súdov, aby v prejednávanej veci vyvodzovali z predložených dôkazov skutočnosti, ktoré z nich jednoznačne nevyplývajú, takúto povinnosť mal žalobca. Neunesením dôkazného bremena sám žalobca spôsobil, že mu nebolo možné vyhovieť v celom rozsahu. Úhrada sumy 40,00 Eur žalovanou v prospech žalobcu bola v konaní preukázaná, rovnako bola preukázaná aj úhrada sumy 128, 25 Eur. Súvislosť týchto platieb mal však v konaní preukazovať žalobca.

Pokiaľ odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku uvádzal ďalšie skutočnosti s poukazom na obsah rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie p/0390/01/2012 zo dňa 06.11.2012 a tiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/31/2013 zo dňa 08.10.2013, odvolací súd s poukazom na princíp neúplnej apelácie vyjadrenej v ust. § 205a O.s.p. už na tieto skutočnosti a dôkazy nemohol prihliadať. Žalobca totiž v konaní pred prvostupňovým súdom (do vyhlásenia uznesenia okresného súdu, ktorým bolo vyhlásené dokazovanie za skončené) napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. už neoznačil žiadne skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalovanej trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalovaná náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu jej vznik trov aktuálneho odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.